

„Viac už nie...“

Suspírium: „...milovaní, keďže očakávate takéto veci, usilujte sa, aby vás Pán našiel nepoškvrnených a bezúhonných, v pokoji. A zhovievavosť nášho Pána pokladajte za spásu,...“ (IIPt 3,14-15) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 174: „Príď, ó, Kráľu večnosti...“

Pozdrav: „Hľa, Hospodinovo meno prichádza zďaleka [...] Budete spievať ako v noci, keď sa svätí sviatok, a zo srdca sa budete radovať ako ten, čo kráča s flautou na Hospodinov vrch ku Skale Izraela. Hospodin sa ohlási svojím vznešeným hlasom a ukáže, ako jeho rameno spočinie...“ (Iz 30,27-30) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste apoštola Pavla Rimanom v 15. kapitole v štvrtom až šiestom verši takto: „Veď čo bolo kedysi napísané, bolo napísané nám na poučenie, aby sme pre trepezlivosť a útechu z Písom mali nádej. Nech vám Boh trepezlivosti a útechy dá o sebe navzájom zmýšľať podľa Krista Ježiša, aby ste jednomyselne, jednými ústami oslavovali Boha a Otca nášho Pána Ježiša Krista.“ (R 15, 4-6) **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 362: „Bože, v sľuboch prepevný...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca. Jemu sláva na veky vekov.“ (Gal 1,3-5) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Jána 1. kapitola 1-8. veršov: *„Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Ním vzniklo všetko a bez neho nevzniklo nič z toho, čo jestvuje. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A to svetlo v tme sviati, ale tma ho nepohltila. Od Boha bol poslaný človek; volal sa Ján. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby všetci prostredníctvom neho uverili. On nebol svetlom, ale prišiel vydať svedectvo o tom svetle. Bolo tu pravé svetlo, čo osvecuje každého človeka, to prichádzalo do sveta.“*

Modlitba: Ďakujeme Ti, Bože všetkej milosti, že si ukončil všetku našu biedu vo svojom Synovi, našom Pánovi. Láska nášho Spasiteľa poukazuje na Tvoju vernosť, Otče milý. Daj, Pane, aby nás Tvoje Slovo potešilo, pretože Tvoj Syn, náš Pán na každom kroku prijíma hriešnikov. Vyznávame Ti, že okolo nás a v nás je veľa tmy, každý z nás žmurká na druhú stranu, lesk a svetlo sveta je príťažlivé a uchváti našu myseľ, ale prosíme, aby Tvoja sláva osvetlila životy vlastných

učeníkov, aby sme mali nielen svetlo, ale poznali aj pravý zdroj svetla. Daj nám vedieť, nech cítime, že nám svieti Svetlo sveta. Je tak dobré slúžiť Ti s týmto vedomím a vydať sa ako Pánom poverený služobník na druhú adventnú nedeľu smerom k Tebe. Ty si náš, Pane sveta, a my sme Tvoji. Tak príď so svojim živým Slovom a s Jeho čistým posolstvom skrze Ducha Svätého, zobuď nás a prebuď nás, aby sme naozaj povstali a zažiarili nie svojim vlastným svetlom, ale lúčmi Kristovými, ktoré nám svietia. Zapál naše srdcia, prosíme, aby nás nič neodlúčilo od Tvojej lásky, drahý Pane Ježišu Kriste. Rozjasni Svoju tvár nad nami a buď k nám milostivý, – prosíme –, a udržuj nás v radosi tohto svetla. Táto žiara je prúdom milosti a je väčšia ako všetky radosti sveta, ktoré ľudia kedy okúsili, pretože pochádza iba od Teba. Pre dobro svojho Syna prijmi náš nudný a šedý život a buď naším Slnkom. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 358: „Blíži sa Pán, haleluja!“

Vzdych: „Nakloňte si uši a poďte ku mne, počúvajte a budete žiť. Uzavriem s vami večnú zmluvu, preukážem milosrdenstvo prisľúbené Dávidovi. Hľadajte Hospodina, kým sa dá nájsť, volajte ho, dokiaľ je nablízku. Bezbožný nech zanechá svoju cestu a hriešny svoje zmýšľanie. Nech sa vráti k Hospodinovi a on sa nad ním zmiluje; k nášmu Bohu, lebo on veľa odpúšťa.“ (Iz 55,3.7-8) Amen.

Biblický text: Kniha proroka Izaiáša 60. kapitola 1-2. 19-20. verše: „*Vstaň, zasvieť, lebo prichádza tvoje svetlo a Hospodinova sláva vychádza nad tebou. Lebo hľa, tma bude pokrývať zem a temnota národy, ale nad tebou vyjde Hospodin a jeho sláva sa zjaví nad tebou. [...] Slnko ti nebude viac svetlom vo dne ani mesiac so svojim jasom ti nebude svietiť v noci, ale Hospodin ti bude svetlom naveky a tvoj Boh tvojím jasom. Tvoje slnko už nezapadne a z tvojho mesiaca nebude ubúdať, lebo Hospodin ti bude svetlom naveky a dni tvojho zármutku sa skončia.*“

Milí bratia a drahé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

Prorok Izaiáš musel vidieť východ Slnka nad Jeruzalemom veľa krát. Na vlastné oči pozoroval, ako sa najprv Slnko objavilo na východe, nad Olivovou horou a potom pomaly zaplnilo celé mesto, pričom rozptýlilo temnotu a prinieslo všetko – hradby, brány, kupoly, veže a obytné budovy - do nádherného svetla. Tento pohľad obdivujú turisti dodnes. V tejto kapitole sa však tento známy obraz – ktorý sám o sebe poskytuje úchvatné stvorenie – stáva symbolom niečoho ešte

mocnejšieho, než je on sám. Prorok Izaiáš vidí vo svojom videní samotného Hospodina, ako vystupuje nad Sion – ako Slnko, naplní celé mesto svojou slávou, ktorá priťahuje národy ako magnet. Avšak nepredbiehajme, lebo v čase pôsobenia proroka Izaiáša pravý opak je skutočnosťou. Tma pokrýva zem a temnota národy. Sion síce existuje, ale je v ruinách, ich duchovné pôsobenie sa rovná nule. Po prinavrátení sa z Babylonu, úpadok Božieho ľudu je zjavný. Tma je tma a charakterizuje duchovný stav Božieho ľudu. Temnota je temnota a charakterizuje aktuálny stav vyvolených. Tma a temnota. To je stav počiatkový. To je stav bez Hospodina. Stav, v ktorom je prítomný iba môj strach, moje nevyrovnané správanie, moja bieda, môj zúbožený, prekliaty a hriechom omotaný život. To všetko aj mňa charakterizuje, čo tento svet pred stvorením, alebo ešte lepšie pred usporiadaním sveta. „Zem bola pustá a prázdna“ (IMojž 1,2) a „Boh videl, že všetko, čo utvoril, bolo veľmi dobré.“ (IMojž 1,30) Tma a temnota a zrazu veľmi dobrý stav. Boh prehovoril a všetko utvoril. Boh prehovoril a všetko dokonal. Boh sa zjavil a svojou celistvosťou obdaril stvorenstvo. Štvrtý deň utvoril Slnko a Mesiac ako nebeské telesá. Temnota a tma ľudskosti je príznačná pre Jeruzalem a pre okolité národy v čase pôsobenia proroka Izaiáša. Temnota a tma. Čo nás charakterizuje v tomto advente? Čo na nás pôsobí? Bieda sveta alebo je pre nás príťažlivé, čo Boh pripravil tým, čo ho milujú. To, čo „ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú.“ (IK 2,8) Zvyšok Izraela, ten nepatrný zvyšok chce vidieť a zakúsiť slávu Hospodinovu. Zvyšok, ktorý sa prinavrátil, ktorý potrebuje len Jeho pomoc, len Jeho meno vzýva, len Jeho slovo počúva a opiera sa oň, ten chce vidieť Božiu slávu, chrám Hospodinov. Chce, lebo pozná svoje úmysly, chce, lebo vie o vlastných slabostiach, chce, lebo vidí to, že bez pomoci účinnej a nápomocnej, ktorá prichádza z neba, to nepôjde. My sami sme schopní vyprodukovať iba tmu a temnotu. My sami sme schopní len s kombináciou zla vytvoriť niečo. Od seba a zo seba to nepôjde. Do temnoty a tmy

však vstupuje niekto. O tejto záhade hovorí učeník Ján. Vracia sa až na počiatok. Vracia sa až na začiatok všetkého. Vracaf sa s Jánom až na začiatok. Vracaf sa s Jánom až na počiatok zeme, to je našou úlohu, lebo vtedy pochopíme zmysel Božej vôle a nám darovanú nádej. Nič nie je osožnejšie než vrátiť sa do prvopočiatku v tomto advente a vidieť tmu a temnotu, a následne vidieť Boží úkaz na nebi i na zemi, ale hlavne v našom srdci. Hospodinova sláva vychádza nad nami. Ako? Ako slnko na obzore. Hospodinova sláva ako východ Slnka a ako jas Mesiaca. Všetka nebeské úkazy poukazujú na to, že Boh sa nás vôbec nevzdal. To, čo vidíš, ako samozrejmosť, to bude zjavné v tvojom vnútri. To, čo vidíš pred sebou na obzore, to prebehne i tvojej duši. Skrze Slovo Božie. Skrze svetla sveta. Skrze Krista. Skrze Mesiáša. Skrze Pána. Skrze Toho, ktorý tvorí všetko nové. Zrazu tma mizne. Zrazu temnota sa stráca. Odrazu na mieste hanobenia sa zjavuje Božia sláva, ktorá vyjadruje, že Boh je silný, mocný, predivný a koná i vtedy, kedy my vidíme len svoj prvopočiatkový stav. Hospodin ti bude svetlom naveky, len dávaj pozor, kto je pravým svetlom a zdrojom svetla na zemi. V mojom detstve veľmi veľa znamenali prskavky. V takomto čase otec nám každý večer zapálil jednu prskavku vonku na dvore, a my sme vo vnútri, z izby so sestrou ju pozorovali, kým nevyhasla. Sme boli nadšení. Sme boli preradostní. Sme boli mimoriadne šťastní, že otec nám to ukázal. Neskôr ako stredoškolský študent som sa za zaoberal s vyhasnutými hviezdami a s padajúcimi meteoritmi. Odkiaľ pochádza ich žiara, a kedy končí ich životnosť? Je to veľmi zaujímavé. Tieto telesá padajú vtedy, keď sa postupne vzdávajú od Slnka, teda od zdroja svetla. Ich vzdialenosť od Slnka určuje ich životnosť. Všetko závisí od toho, ako ďaleko sa nachádzajú od Slnka. Prorok Izaiáš to isté hovorí. Kto prekonal neprekonateľné vzdialenosti v živote ich ľudu, to je Boh. Viac už nebude, ale bude naveky. Viac už nebude. O čo sa opierame, na čo sme stále tak privyknutí, čo nám vždy dodá energiu, to nie je skutočné svetlo, to je len prostriedok Boží. Viac už nie. Viac už nie. Slnko, Mesiac? Oni ti nepomôžu. Na čo si si tak zvykol

a privykol, to ti už energiu nedodá. Energia predvianočná. Nálada adventná. Pomoc skutočná. Slnko a Mesiac? Kdeže... Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, to prichádzalo do sveta. Nezamieňajme prostriedky Božie a samotného Boha. Nezamieňajme Krista s prskavkami, so sviecou, Slnkom, Mesiacom. Nezamieňajme skutočný život so zdanlivým životom. To, čo máme, to čo je naše od Pána, to prijmime s vďačnosťou, a buďme radi, že On nám, nášmu zvyšku duchovného Izraela, ktorý žije v okolí Bratislavy, pripravil, poslal, zaručil pravé svetlo. On nie je ten obchodník, u ktorého si potrebujeme kúpiť do našich domácností úsporné žiarovky. On nešporí so svojou láskou. Jeho pravé svetlo je Jeho jednorodený Syn, náš Pán Ježiš Kristus. On sa nevzďaľuje, to my sa vzdäľujeme od Neho. On sa neustále približuje, a každého pritúli k Sebe, kto o to prosí. Jeho žiara neochabla, Jeho život je večný, Jeho sláva trvá naveky. Hospodinova sláva nie je svetlo Slnka a Mesiaca a nikdy nebude. Nemýľme si poučky a vzorce z fyziky s Božou milosťou a láskou, ktorá je nekonečná. Nové svetlo nebies je to pravé svetlo. Kristus chce zapáliť naše srdcia. Kristus chce svojím svetlom nás obdариť. Kristus chce vstúpiť tam, kde pretrváva tma a temnota. Kristus chce zakročiť tak, aby sa dni nášho zármutku skončili. Jas Mesiaca a svetlo Slnka sa nevyrovná Hospodinovej sláve. Tvojím jasom nech je Tvoj Boh. Tvojím Svetlom nech je Tvoj Boh. Tvojím pravým svetlom nech je Kristus, Ktorý osvecuje. On je ten, Ktorý prichádza. On je, bol a bude. Naveky jestvuje. Nevzdiali sa, ba približuje sa neustále. Svojim Slovom priťahuje. Nie je tak vysoko ako Slnko a Mesiac na nebi, ale zapaluje srdcia, vznecuje životy, ktoré sú plné temnoty a tmy, a dáva pravé znamenia skrze vlastných prostriedkov, akým bol v Izraeli sám Ján. Čo je našou úlohou? Ak sme tomu skutočne uverili, tak potom jednoznačne a úprimne o tom svedčiť. Vyznať, byť na blízku a hovoriť o Slove, Ktoré sa telom stalo. O pravom zdroji svetla a nie o prskavke. O Kristovi ktorý nie je ani Slnkom, ani Mesiacom, veď všetko mu bolo podriadené. O Ježišovi, Ktorý zármutok mení na radosť. O Ježišovi, Ktorý noc mení na deň,

ale nie skrze Slnka, ale skrze lásky Pánovej, ktorá je zjavná a účinná. Milosť Pána Ježiša Krista nech je s nami so všetkými, aby nás osvecoval dňom i nocou ten Pán pánom a Kráľ kráľov, Ktorý ponúka pravé svetlo. Svet i my v ňom potrebujeme pravé svetlo, aby sme boli skutočne uchvátení nie prírodným javom, ale Božou láskou v Ježišovi Kristovi. On je na všetko pripravený a čo my? Amen.

Modlitba: „Lebo Boh, ktorý povedal: „Nech z temnôt zažiarí svetlo!“, zažiaril v našich srdciach, aby priviedol na svetlo poznanie Božej slávy na tvári Ježiša Krista.“ (IIK 4,6)

„Nádej spravodlivých vyvoláva radosť, no nádej bezbožníkov sa pomíne.“ (Prís 10,28)

„Tam sa mu v plameni horiaceho kra zjavil Hospodinov anjel. Mojžiš videl, ako ker horí a nezhára. Povedal si: „Pôjdem pozrieť na ten zvláštny jav, prečo ker nezhára.“ Keď Hospodin videl, že sa ide pozrieť, Boh ho oslovil z kra: „Mojžiš, Mojžiš!“ On odpovedal: „Tu som.“ Boh povedal: „Nepribližuj sa! Vyzuj si sandále, lebo miesto, na ktorom stojíš, je svätá pôda.“ Potom mu povedal: „Ja som Boh tvojho otca – Boh Abraháma, Boh Izáka a Boh Jáкова.“ Vtedy si Mojžiš zakryl tvár, lebo sa bál pozrieť na Boha.“ (IIMojž 3,2-6)

„Ježiš však prišiel, dotkol sa ich a povedal: „Vstaňte a nebojte sa!“ Keď pozdvihli oči, nevideli nikoho, iba samého Ježiša.“ (Mt 17,7-8)

„Hľa, ty obľubuješ pravdu vo vnútri človeka, dávaš mi poznať hĺbku múdrosti. Zbav ma hriechu yzopom a budem čistý, umy ma a budem belší ako sneh! Daj mi počuť slová radosti a potešenia, nech zajasajú kosti, čo si zdrvil.“ (Ž 51,8-10)

„Ja biedny človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti? Bohu vďaka skrze Ježiša Krista, nášho Pána.“ (R 7,24-25a)

Modlitba Pánova

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“ (Žid 13,6)

Požehnanie: „Potom k nim Ježiš znova prehovoril: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.“ (Jn 8,12) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 364: „Bože, keď si predstavíme veľkosť Tvojej milosti, ...“